

1 1. nedjelja kroz godinu A

*Putom propovijedajte: Približilo se kraljevstvo nebesko!
Bolesne liječite, mrtve uskrisujte,
gubave čistite, zloduhe izgonite! (Mt 10,7-8)*

Prvo čitanje

Izlazak 19,2-6a

U one dane: Izraelci dođu u Sinajsku pustinju i utabore se u pustinji. Postave tabor tu pred brdom, a Mojsije se popne k Bogu. Gospodin ga zovne s brda pa mu rekne: " Ovako kaži domu Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj: Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo. Odsada pak, budete li mi se vjerno pokoravali i držali Savez moj, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode – ta moj je sav svijet? – vi ćete mi biti kraljevstvo svećenikâ, narod svet."

Drugo čitanje

Rimljanima 5,6-11

Braćo i sestre! Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe? Doista, ako se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje.

Evandjelje

Matej 9,36 – 10,8

U ono vrijeme: Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju."
Onda dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda.

Tu dvanaesticu posla Isus uputivši ih: "K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite. Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova. Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!'"

"Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!"

Za razmišljanje

U današnjem evanđelju dolaze do izražaja dvije misli međusobno veoma povezane: Isusovo prepoznavanje potrebe ljudi odnosno njegovo suosjećanje s njima i naviještaj blizine kraljevstva nebeskoga.

Isusovo suosjećanje je više nego tek ljudska potresenost – ono je duboko Božje suosjećanje, koje je prisutno od početaka kroz cijelu povijest izraelskoga naroda. Budući da je ta potreba tako velika, poziva Isus svoje učenike skupa s njime pronositi tu vijest o Božjem priklijanju ljudima: učenici bivaju na taj način direktno od Isusa opunomoćeni za svoj zadatak i poslani kao sasvim konkretni ljudi sa svojim vlastitim imenom. Na isti takav način šalje Isus i nas danas – valja nam tek naše ime staviti u popis svih tih imena...

Te ljude sebi bliske šalje Isus sa sasvim konkretnim poslanjem, kao prvo – propovijedati blizinu kraljevstva nebeskoga. Ta se blizina tiče jedne univerzalne vlasti, koja od Boga dolazi, oslobađa, spasava, koja je u svojem upotpunjenju zapravo nešto buduće, ali i sada spoznatljiva u tome što je već sada proglašena i obećana. Kako to shvatiti, pojašnjavaju upute, koje slijede iza tog naviještaja. Nedjeljivo od tog naviještaja slijedi naime poslanje ozdravljati bolesne, koje počiva na opunomoćenju učenika od samoga Isusa. Upada u oči kako ovdje bivaju spomenute ogromne stvari: čišćenje gubavaca uskrisavanje mrtvih, izganjanje zloduha. Biti prepušten bolesti, unutarljivoj razdvojenosti i smrti vjerojatno je najkarakterističniji izraz čovjekove ograničenosti i neotkupljenosti. U prvu je ruku to oslobađanje od tih lanaca, koji dokumentiraju mogućnost iskusiti blizinu vlasti sa neba. Valja naime upoznati, da Bog to oslobođenje, koje se dešava sada tek u pojedinim slučajevima, za sve želi.

Za Isusove poslanike je važno još i zadnje poslanje: zadatak valja obaviti bez naplate! Opunomoćenje za tu zadaću nije ništa drugo već dar Božji, neprocjenjivi poklon učenicima. Ono što čovjek sam iskusi, mora i dalje dati, kako bi i drugi mogli uživati od toga dara. Nitko nema pravo zahtijevati neznam što osobno, ali svatko ima pravo imati ono najpotrebnije.

Matej postavlja tako ovim tekstom slijedeće važne akcente: važno mu je naglasiti, kako se djelovanje apostola potpuno podudara sa djelovanjem Isusovim, kako oni ne propovijedaju ništa drugo do onoga što je Isus sam rekao i živio. Poslanje ozdravljati, kako bi se označila blizina kraljevstva nebeskoga, zahtijev za neimanjem vlastitih potreba i jasna odluka, ostati vjeran tome poslanju, i danas su u svojoj radikalnosti isto tako valjane kao i onda, inače kršćansko propovijedanje ne može više biti tako nazivano ili kao takvo prepoznato!